

Monrad: Efter Udvalgets Fleertals Forslag; men Bemærkningen gjaldt intet Andet.

Mourier: Det forekommer mig dog, at den foreslaaede særegne Regel for Skoveiere og andre Gierø, der i den omhandlede Henseende befinde sig i lignende Tilfælde, er i den Grad overeensstemmende med Billighed og Forholdets naturlige Bessaffenhed, at der er god Grund for Lovgivningen til at optage en saadan Bestemmelse. Den billige Kempelse, hvorefter her er Spørgsmaal, og som kun kan gaae ud paa, at de Vedkommende skulde være berettigede til at fordre Naturalhjælperne converterede til et passende Bederlag, er derhos af en saadan Natur, at der ikke synes at være mindste Anledning til her at tale om, at man, naar den foreslaaede Bestemmelse vedtoges, vilde beholde privilegeret Hartkorn.

J. N. Hansen: Jeg vil kun yttre, at „Privilegier“ dog i disse Dage er taget i saa mange forskjellige Betydninger, at man vel kunde have Ret til at kalde det et Privilegium, naar Noget fritages for Bidrag in natura til den Commune, hvori han har Eiendomme. Forøvrigt troer jeg ikke, at Majoritetens Forslag vil kunne møde nogen Vanskelighed; thi, som allerede bemærket, maa det jo være en privat Sag, naar Skoveieren ikke selv boer i Sognet, at skaffe En, som vil udføre dette Arbejde, og, vil han ikke dette, saa har Communen at leie En for hans Vedkommende, og man vil da have ligesaa let ved at faae disse Penge, som ved at faae de Penge, han strax var bleven ansat til efter Udkastets Forslag.

C. S. Hansen: Jeg skulde heller ikke ansee det for tilraadeligt, at gaae ind paa dette Endringsforslag. Det forekommer mig nemlig rigtigt, at de, som have saadanne store Skovstrækninger eller andre Parceller, selv sørge for at faae deres Arbejde udført enten paa den ene eller den anden Maade, og det er Noget, man maa overlade til dem selv. Men at det skulde overlades til Amtsraadet at bestemme Pengevederlaget, naar det maaffetraak længere hen i Tiden og derved kunde blive langt betydeligere, finder jeg ikke tilraadeligt.

Ordføreren: Jeg vil tillade mig at bemærke, at saaledes som vort Forslag er stillet,

saa træffer den sidste Indvending aldeles ikke. Vi have netop sagt, at det vil blive afgjort efter enhver Tids Priser; thi hele Udvalget er enigt om, at det sidste Punktum af Paragraphen skal udgaae. Naar Communen faaer et saadant Bederlag, som Arbejdet eller Udvælsen til enhver Tid er værd, saa forekommer det mig, at den er fyldestgjort i enhver Henseende, og at det er en billig Begunstigelse mod Folk, som undertiden boer 2 a 3 Mile borte fra disse Enge eller Tørvemoser, at man lader dem være frie for at bære Byrderne in natura.

C. S. Hansen: Jeg skal ikke nægte, at, naar dette Forslag gaaer igjennem, saa kan der ikke være saa Meget at sige imod det; men det er endnu ikke gaaet igjennem, og jeg talte imod Forslaget, som det stod, aldeles uafhængigt af det andet.

Da ingen flere begjærede Ordet, saa skred man til Afstemning, der foretoges i følgende Orden, og gav følgende Resultat:

1) Nr. 1. Stokfleths principale Forslag: Ordene „som hidtil har været privilegeret eller uprivilegeret“ udgaae. Vedtoges med 36 mod 31 Stemmer.

Som Følge heraf bortfaldt Sammes subsidiaire Forslag under Nr. 2.

2) Nr. 3. Sammes Forslag: istedetfor „Communalbyrder“ i anden Linie sættes: „communale og offentlige Byrder“. Vedtoges med 72 imod 1 Stemme.

3) Nr. 5. Udvalgets Fleertals Forslag: andet Punktum af § 17 udgaaer. Vedtoges med 43 imod 26 Stemmer.

Udvalgets Mindretals Forslag under Nr. 4 bortfaldt som Følge heraf.

4) Nr. 6. Udvalgets Forslag: sidste Punktum af § 17 udgaaer. Vedtoges eenstemmigt med 72 Stemmer.

5) Paragraphen med de vedtagne Forandringer saalydende:

Skovskuld og Mølleeskuld skal fremtidig tage Deel i alle communale og offentlige Byrder, halvt med Ager og Engs Hartkorn, og det hvad enten Skovskulden hviler paa Fredskov eller anden Skovgrund.

Vedtoges eenstemmigt med 75 Stemmer.